

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010775
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010775.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného

Q. S.,

nar. X.XX.XXXX v K., trvale bytom D. č. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/198/2017 zo dňa 19.7.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Q. S. v súčasnosti vykonáva spoločný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/136/2015 zo dňa 16.3.2017 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., vo výmere 44 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Trest má predpokladane vykonať dňa 20.4.2018.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/198/2017 zo dňa 19.7.2017 bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní najviac ovplyvnilo jeho hodnotenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ale najmä záver, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňané prepustenie a neodporúča sa podmieňane prepustiť. Tento záver pritom nezodpovedá jeho hodnoteniu v ÚVTOS v Banskej Bystrici, kde bol preradený na ďalší výkon trestu z ÚVTOS so stredným stupňom stráženia do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Na jednej strane sa konštatuje, že jednotlivé body programu zaobchádzania sa mu darí plniť a na druhej strane jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, najmä, z dôvodu nezodpovedného vedenia spôsobu života pred výkonom trestu. Tento záver je nedôvodný a nepodložený. Pracovník ústavu, ktorý ho vypracoval, je voči nemu zaujatý, o čom svedčí aj skutočnosť, že priamo na verejnom zasadnutí bolo doručené jeho účelové pokarhanie, ktoré mohlo zaväziť pri rozhodovaní súdu prvého stupňa. Poukazyval na svoj kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a hoci mu do konca výkonu trestu zostáva len 9 mesiacov, súd nezaujímal ani skutočnosť, že po prepustení má zabezpečené zamestnanie. Žiadal preto, aby

krajský súd jeho žiadosti vyhovel a z výkonu trestu ho podmiennečne prepustil. Spis bol na rozhodnutie o sťažnosti krajskému súdu predložený dňa 23.10.2017.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu; očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

V posudzovanej veci sice odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody tak, ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, najmä z dôvodu nezodpovedného vedenia spôsobu života pred výkonom trestu a záverom sa konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa podmiennečne prepustiť. V tomto smere k námietke odsúdeného o neobjektívnosti a nepodloženosti prejudikovania jeho správania v prípade podmiennečného prepustenia krajský súd uvádza, že na hodnotení odsúdených sa podieľajú erudovaní vychovatelia, ktorých závery majú podklad v sledovaní správania sa odsúdených a jeho následnom vyhodnocovaní podľa kritérií určených psychologickými pracovníkmi a súdy nemajú dôvod takto vypracované závery spochybňovať.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život. Účelom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je dovŕšenie prevýchovy a nápravy odsúdeného na slobode. Pritom na odsúdeného Q. S. už v minulosti bolo pôsobené uložením trestov odňatia slobody, ktoré vykonal, ako však nasvedčuje okolnosť, že bol 22-krát súdne trestaný, je zrejmé, že výkony trestov odňatia slobody sa z hľadiska jeho prevýchovy minuli svojím účinkom. Vychádzajúc z uvedeného má preto aj krajský súd dôvodné pochybnosti, že u tohto odsúdeného možno očakávať dovŕšenie jeho nápravy na slobode v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. O to viac, že zo strany ústavu sa mu vytýka iba formálne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.